

A TÖRTÉNETTUDOMÁNY ÚJ EREDMÉNYEI

A Szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történettudományi tanszékének tudományos diákköre a „Találkozás neves történészekkel” sorozatban dr. Laczkó Miklóst, a történettudományok kandidátusát látta vendégül március 25-én délután. A neves történész a tanszék előadótermében „Újabb koncepciók a fasizmusról” címmel tartott előadást.

UTAZÁS

Dr. Kalmár László tanszékvezető egyetemi tanár március 20-án a Stefan Banach Nemzetközi Matematikai Centrum meghívására Varsóba utazott. Kalmár professzor hat hétig tartózkodik Lengyelországban, ahol több előadás megtartására kérték fel.

GYŐZELEM IDEGENBEN

Szegedi Egyetem—Mezőtúri Főiskola 3:0 (1:0). Az 1973—74. évfolyam labdarúgó bajnokság első fordulójában a Márkos—Tánczos, Emódi, Feszt, Varga—Kisjuhász, Timár—Sándor, Bozók, V. Tóth, Sutóczki csere: Juhász, Szarka, Szarvas összetételű csapatunk jó játékkal biztos győzelmet aratott Mezőtúron. A gólokon Sutóczki (2) és Kisjuhász osztozkodtak.

ÜNNEPI MEGEMLEKEZÉS

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Történettudományi Tanszéke és a történelem szakos hallgatók KISZ-alapszervezete április 6-án a történelmi előadóban a centenáriumi tanév és a történelem szakos tanárképzés 100. évfordulója alkalmából ünnepi megemlékezést tartott. Este régi és mai diákok találkozója került sor a tanszéken.

SZOVJET VENDÉG A FOISKOLÁN

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Orosz Nyelv és Irodalom Tanszékére látogatott március 27-én A. I. Kudrjasov kandidátus, a budapesti Szovjet Tudomány és Kultúra Háza nyelvi kabinetjének vezetője. Itt tartózkodása alatt megismerkedett a tanszék munkájával, tájékoztatást nyújtott az orosz szakos hallgatóknak a Ház tevékenységéről és előadást tartott a tanszék oktatóinak az orosz nyelvoktatás új módszereiről.

KIVÁLÓ TANÁRJELÖLTEK

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tanácsa április 2-án a Szabadság Filmszínházban fel-szabadulási emléknapot rendezett. Az ünnepség keretében került átadásra „A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Kiváló Tanárjelöltje” kitüntetés. Ebben az esztendőben a következő IV. évfolyamos hallgatók tettek eleget a követelményeknek: Benicsik János matematika—fizika, Vidra Klára magyar—énekek, Palya Edit magyar—orosz, Puskás Eszter matematika—kémia, Voinea-De-last Elena biológia—rajz.

NEMZETKÖZI ELISMERÉS

Az illetékes olasz hatóságok dr. Koltay-Kastner Jenő nyugalmazott egyetemi tanárnak „Az Olasz Köztársaság Kommandátora” kitüntetést adományozták a Magyarország és Olaszország közötti kulturális kapcsolatok fejlesztésében, valamint az olasz nyelv és irodalom ismeretének magyarországi terjesztésében szerzett érdemeiért.

EGYETEMI TANÁRAINK AZ NSZK-BAN

Dr. Szókefalvi-Nagy Béla, dr. Tandori Károly és dr. Leindler László egyetemi tanárok március 31-től április 6-ig az Oberwolfachban megrendezendő „Függvényterek és approximáció” kolokviumon vesznek részt.

DR. GOSZTONYI JÁNOS LÁTOGATÁSA A JATE-N

Dr. Gosztonyi János művelődésügyi miniszterhelyettes március 20-án aktuális közoktatáspolitikai kérdésekről előadást tartott a József Attila Tudományegyetem bölcsészettudományi kara MSZMP-alapszervezetének taggyűlésén. Felkereste dr. Fodor Gézát, a JATE rektorát és találkozott dr. Krajkó Andrással, az egyetemi pártbizottság titkárával. Megbeszélést folytatott dr. Hajdú Péter egyetemi tanárral, a bölcsészettudományi kar dékánjával és dr. Veczók Józseffel, a kari pártszervezet titkárával.

JANCsó MIKLÓS-EMLEKÜNNEPELY

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa április 9-én délután a szemészeti klinika tantermében tartotta az immár hagyományos Jancsó Miklós-emlék-ünnepélyt. Az ünnepség keretében dr. Tóth Károly egyetemi tanár „Adatok a fogszuvasodás epidemiológiájához, aetiológiájához és a megelőzés lehetőségei” címmel tartott előadást. Ezután került sor a Jancsó Miklós-emlékérem átadására.

AZ IFJÚSÁG SZEGEDÉRT PLAKETT

Április 2-án, a Szegedi Nemzeti Színházban a forradalmi ifjúsági napok ünnepsorozata keretében emléklapok adtak át azoknak a fiataloknak, akik kiemelkedő társadalmi, politikai, szakmai és művészeti munkát végeztek a városért. Dr. Biczó György, a városi tanács elnöke, az öt kitüntetett között dr. Szalai Istvánnak, a JATE Bolyai intézete adjunktusának is átnyújtotta a plakettet.

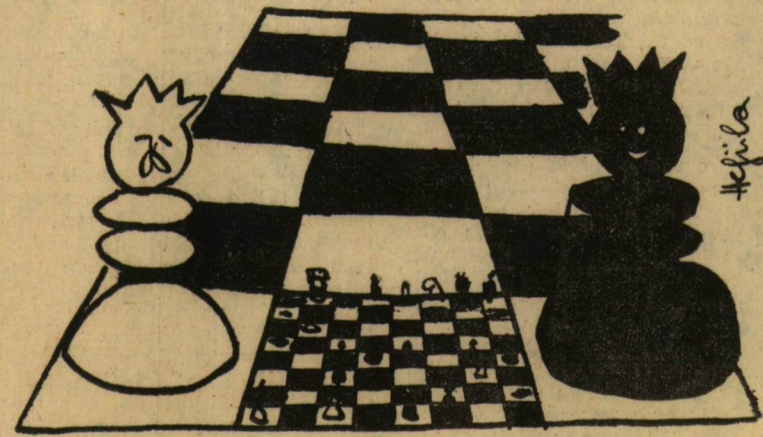
TIT ELISMERÉS

Április 2-án, a TIT budapesti központjában rendezett ünnepségen, a TIT Aranykoszorús jelvény kitüntetésben részesült: dr. Jakucs László, a József Attila Tudományegyetem tanszékvezető egyetemi tanára és dr. Megyeri János, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanszékvezető főiskolai tanára.

Az 1942/43. tanév végén Szent-Györgyi Alberttől a földrajzos Kogutowitz Károly vette át a rektori láncot. Rektorsága idején minden korábbi, Szent-Györgyi Albert által bevezetett intézkedést, a diákoknak tetsző ötletet visszavont.

— Nos? — kérdezi újra. Ismét csönd.
A professor: Node, kollega, már kétszer segítettem, és még mindig nem megy?

Dr. Kalmár László professzort, aki szabálytalanul közlekedett a

Egy jökevdü jogászhangató (Budapestről), mint az egyik fővárosi napilap munkatársa, felkereste hivatali helyiségében. Hosszú bevezető beszélgetés, az új rektor dícsérgetése után fel-tette az ominózus kérdést:

— Professzor úr, oly sok intézkedése után mikor óhajta visszatenni a paprikába a C-vitamint?

Luther Márton egyetemi tanár, de művelt ember volt.

Irodalom órán: — Arany: Tölgyek alatt című költeményében „befutó nyomásokat” jelentett meg. (Futó benyomások helyett.)

Angol órán: „They were fighting for a better life” helyett: „They were fighting for a better wife”. Azaz: „Jobb életért harcoltak” helyett, „Jobb feleségért harcoltak.”

Dialektikus materializmus szem-ináriumon:
— A mai órán demót írunk?
— Igen. Nem hiányzik senki?
— Nem.
— Úgy tűnik, mintha kevesen lennének.
— Hát persze. Összehúztuk magunkat.

Matematika vizsgán: A hallgató vizsga közben egyszerűcsak megakad.
— Nos? — kérde a vizsgáztató.
A vizsgázó hallgat.

talán egész éjszaka az ágya mellett volt?
— Igen... En vagyok a férje.
*
A profesztor kedvenc kérdés: Leesik a lovag a várfalról, zö-rög-e?
Vizsgázó: — Igen!
Professzor: — Sajnos, elégtelen, mert csobban!
(Vizesárok van a várfa alatt.)

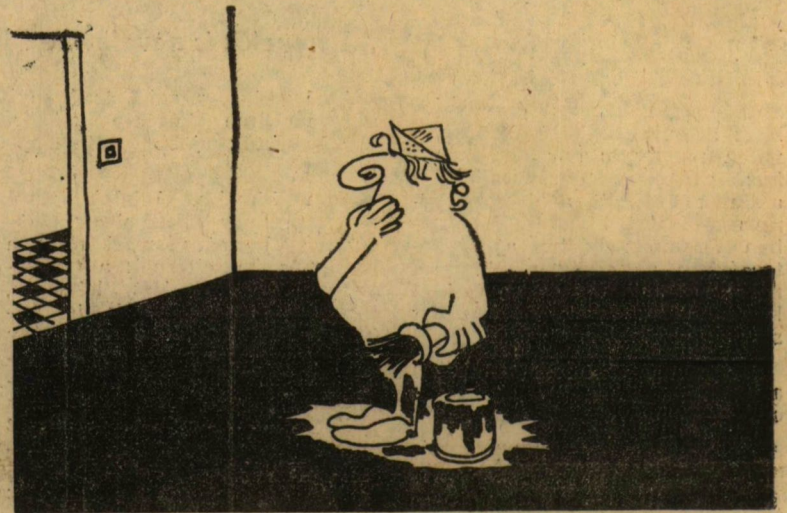
Vizsgáztató: — Milyen csata volt 1074-ben?
Vizsgázó: ? ? ?
Vizsgáztató: — Na, milyen? Répa, retek... Nem mond ez magának semmit?
Vizsgázó: ? ? ?
Vizsgáztató: Répa! Retki? Egyik sem.
Vizsgázó: Magyoro!

Politikai gazdaságtan szeminá-rium:
— Kinek van kérdése az anyaghoz?
— Nekem csak az a kérdésem, hogy mi volt földadva mára?

Semináriumvezető: — Gyerekek, ki találta meg az egyik fél-revezető hibát a mai anyagban? Csönd...
Diák: A 66. oldalon...
Lapozás.
Diák: Papagáj: ly-nal!

Dialmat szemináriumon a je-lenségéről és lényegről folyik a vita. Az örök példa: egy követ

Külföldi évfolyamtárs esete:
— Keresem a tanársegédemet.
— Mi a neve a gyakorlatve-zetőjének?
— Ném tudok.

— Hogy néz ki?
— Szémüveges, kopász ürge.

A professzor előadáson névsort olvas:
... B. István?
— Jelen.
... B. Mária?
— Beteg — mondja az előbbi fiatalember.
— Mi az, maga honnan tudja,

földobunk és leesik; mi a jelen-ség és mi a lényeg?
Mindenféle elhitte, hogy a lé-nyeg a gravitációs erő hatása. Egy ellenvélemény: — Es ha én vak vagyok és nem látom, hogy leesik?!
Közbeszólás: — Allj alá!

A szerencsétlen bujdosó fel-mászott a körtefára gyümölcsze-dés leple alatt.

A Nemzetközi Diákszövetségről

1974. tavaszának két kiemelke-dő eseménye, az ifjúsági mozga-lomban: a Forradalmi Ifjúsági Napok és a Nemzetközi Diákszö-vevetség XI. kongresszusának meg-rendezése. Az idén tehát, május 7—15. között, Magyarország látja vendégül az NDSZ szép számmal érkező delegátusait. Az előkészü-leteket, már megkezdtek, hiszen a házigazda szerepe számos fel-adatát jelöl, alapos szervezést, pontos munkát követel. A KISZ Központi Bizottsága ezzel kap-szolatban tájékoztatást is tartott, amelynek két napirendi pontja volt: a meghívott KISZ-titkáro-kat, és az egyetemi, főiskolai la-pok szerkesztőit tájékoztatták a nemzetközi diákmozgalom aktuá-lis kérdéseiről, valamint a hazai tömegpolitikai előkészítéséről, a konkrét tennivalókról. Ez utóbbi-akról hamarosan felhívást jelen-tetünk meg, ezért most fordítsuk figyelmünket elsősorban az előb-bi témára.

Az NDSZ, amely antifaszista bázison jött létre, 1946-ban, Lon-donban, következetesen harcolt a háború, a fasizmus ellen, haladó szerepet vállalt azzal is, hogy fel-emeli szavát az imperializmus politikája, a neokolonialista tö-rekvésekkel szemben, küzd a diákság helyzetének javításáért, az oktatás demokratizálásáért. A diákszövetség reagál a nemzet-

közi élet konfliktusaira, befolyást gyakorol a társadalmi, politikai problémákra, és ezzel szoros ösz-szefüggésben törekszik a diákság sajátos problémáinak megoldásá-ra. Miután az 1950-ben alakított ellenszervezet a 60-as évek más-odik felében lelepleződött, és hivatalosan megszűnt, az NDSZ egyedül fogja össze nemzetközi szinten, a 88 nemzeti diákszö-vevetséget.

A nemzetközi helyzetben az utóbbi évek folyamán, az enyhü-lés tendenciája mutatkozott, amelynek három fontos tényező-je: a szocialista országok aktív békepolitikája, egyes tőkés orszá-gok politikusanainak realizitikus gondolkodása és a társadalmi erők, mozgalmak aktivizálódása. Ezeknek közvetlen hatása érvény-esül a nemzetközi ifjúsági és diákmozgalom alakulásában is. Az előző kongresszuson például az egység feltételei már jobb-abbak voltak, mint korábban. A szocia-lista országok ifjúsági és diák-szervezeteinek tekintélye nő, a tőkés és a fejlődő országok szoc-ialista és kommunista ifjúsági mozgalma egyre komolyabb té-nyező, a szociáldemokrata ifjú-sági és diákszervezetek saját pártjuktól balra tolnak, együtt-működnek a szocialista országok ifjúsági szervezeteivel, a szélső-balos szervezetek kiszorulnak, a

jobboldali, konzervatív szerveze-tek elszigetelődnek a nemzetközi fórumokon. Bár a politikai szín-kép elég tarka, az egyes szerve-zetek között nemcsak párbeszéd, de együttműködés is kialakul; egységes a szolidaritási mozga-lom, amely támogatja a civilek nép harcát, az arab népek ügyét és az indokínai békét. Egységes a fellépés Európában az enyhü-lésért vívott harcban, az ifjúság problémáival foglalkozó akciók-ban is létrejött a közös platform különböző szervezetek között.

Az összkép még akkor is pozítív, ha számolnunk kell bizonyos negatív mozzanatokkal; az egység megbontására irányuló törekvésekkel, az eltérő állás-pontokkal, a nemzetközi esemé-nyek egységes megítélésének hiányával, a jobboldali befolyás-sal. Az NDSZ belső helyzete kedvező, szilárd lényeges belső problémái nincsenek — hangzott el a tájékoztatón többek között.

A májusi XI. kongresszus ma-gyarországi megrendezése nem csupán azt jelenti, hogy mi biz-tosítjuk a külső feltételeket, hogy felelősek vagyunk eredményessé-géért, hanem azt is, — erre sze-retnénk külön hangsúlyt helyez-ni —, hogy az ideérkező küldött-segek életközben szemlélik meg munkánkat, mozgalmi tevéken-ségünket.

„Föltámaszkodunk”

Hétfő este... Kezdődik a Rá-diókabaré műsora. Gyorsan ki-kapcsolom a készüléket és sie-tek az Aud. Max.-ba, mert ha-marosan kezdődik a Jakab mű-sora... A bejárat előtt, majd a te-remben, sűrű tömegben, csönde-sen folyik a pozíció-harc... kis intermezzo, közvetlenül a kezdés előtt, ami már-már kizökkent a kedélyemből... aztán; másfél órára én is teljesen átengedem magam a humor-kaleidoszkóp hatásának, amelyet Árkosiék for-gatnak előttünk, boszorkányos ügyességgel. Ontják az ötleteket, sziporkázva sorjáznak a poékok — a hatás nemegyszer frenetikus. Nemcsak széles a Jakab máso-dik műsorának humor-színkálá-ja, hiszen a bórleszktől a szó-viceken át a groteszkig, az abszurdig, nonszenszig, szinte min-den lehetséges árnyalatot felmu-tatnak, de bizonyítás nélkül is kijelenthetem, hogy a Nocsakhoz képest, mélyült is a humoruk. Egyre kevesebb az öncélú, sőt banális poén, elenyészően kevés-ritkult az elhasznált geg, ezzel párhuzamosan viszont, olyan gondolati gazdagság rejlik a csattanók mögött, ami ritka, egy-részt a „diákhumorban” (idéző-jel = Árkosiék humora tudniil-lik több a hagyományos diákhu-morizálásnál, ez ma már világos), másrészt, általában a kabarében. A KABARÉ különben sem min-dig könnyű szórakozás csupán, ezt bizonyította nekünk nemrég egy kitűnő film, s most a Jakab.

A felszabadult röhejektől a kun-gocáson át a felszisszenésig, mindenféle hanghatásokkal rea-gál a figyelmes és érzékeny né-ző. S ez a felszisszenés is sok-szor több, mint a konvencionális „humor-üzemekben” oly sokszor elhangzó félmondat: „No, ezt az-tán jól megadták...” Előbb ne-vetünk egy jó nagyot, vagy fel-szisszenünk, s később észrevesz-szük, hogy kicsoda asszociációkat indított el egy-egy poén. Ha tar-talmában „elemzem” ezt a műsort, feltétlenül meg kell említeni, hogy Árkosiék humorában sok a morbid elem, amihez mindkét ol-dalról megfelelő egészséges élet-összön kell, ebben a műsorban szinte túlburjánzik, ami megint csak a közönség „nevelésének” nem hagyományos eszköze. A „hivatalos” kabarékhoz hasonló-an sok a politikus mondánivaló-juk, csak ezt egészen másképpen fogalmazzák meg.
Oldalak kellenének annak ki-fejtéséhez, hogy mi minden tet-szett ebben a produkcióban!
Csak dicséret illeti a kivitelezést is. Árkosi, Kormos, Mészáros és Nemcsik tetszett elsősorban, de kivétel nélkül minden színre lé-pőnek volt jópár nagyszerű vil-lanása...
Nem folytatom az egyhangú dicséretet, mert ez nehezebb is, mint bírálni, másrészt, akik még nem látták, végül nem hiszik el, hogy ilyen egyértelműen jó...
c. s.